

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209178
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5314209178.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: RNDr. I. Q., nar. XX. X.XXXX, bytom G. R. XXX, okr. Q.-I., Česká republika, štátny občan Českej republiky, právne zast. JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r. o. so sídlom Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, IČO: 36860654, proti žalovanému: Ing. U. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. T. Y. XXX, štátny občan Slovenskej republiky, právne zast. JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou so sídlom I. X, M., v konaní o náhradu škody 2.035,26 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/198/2015-83 zo dňa 27.10.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním II. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním III., IV., V. **z r u š u j e a**
vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním I. ponechal **n e d**
o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudok okresný súd ako súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 877,40 € zastavil. Odporcovi uložil povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 1.022,30 € spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1.022,30 € od 7.10.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh vo zvyšku zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Čadca súdny poplatok vo výške 61,50 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd poukazom na ust. § 420, § 422, § 517 Občianskeho zákonníka, § 47 Zákonníka práce, § 557 Trestného poriadku, vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery: Navrhovateľka si uplatnila nárok na náhradu škody titulom nevyplatenia mzdy a náhrady mzdy vo výške 942,18 €, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi výškou ustálenou v znaleckom posudku č. 39/2013 znalcom Ing. Ladislavom Janurom v sume 7 404,64 € a sumou 6 462,45 €, ktorá bola navrhovateľke uhradená. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že odporca sa dopustil protiprávneho konania a to prečinu nevyplatenie mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona tým, že ako člen predstavenstva obchodnej spoločnosti MATEPHARM, a. s. zodpovedný za úhradu miezd v deň splatnosti miezd a v deň splatnosti náhrady mzdy, nevyplatil navrhovateľke ako svojej zamestnankyni mzdu a náhradu mzdy, na ktorých vyplatenie mala nárok a to v celkovej sume 7 404,64 €, hoci v dňoch ich splatnosti mal k dispozícii dostatok finančných prostriedkov. Ďalším nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je vznik škody, preto súd sa zaoberal tým, či ku škode skutočne došlo. Dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla a aký je jej rozsah, zaťažuje poškodeného. Súd dospel k záveru, že navrhovateľke škoda nevznikla. Navrhovateľka bola

zamestnancom obchodnej spoločnosti MATEPHARM, a. s. od 13. 5. 2009 na základe pracovnej zmluvy zo dňa 13. 5. 2009. V pracovnej zmluve bola okrem iných náležitostí dohodnutá mzda, splatnosť mzdy a spôsob výplaty mzdy. Ustanoveniami zákonníka práce sa vo všeobecnej rovine spravujú právne vzťahy medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Pracovný pomer zakladá medzi zamestnávateľom a zamestnancom vzájomné práva a povinnosti. Medzi najdôležitejšie povinnosti zamestnávateľa patrí platiť zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu. Uvedená povinnosť vyplýva z § 47 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce. Pracovný pomer skončil okamžite zo strany zamestnanca v zmysle § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a navrhovateľke vznikol nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu 2 mesiacov v zmysle § 69 ods. 4 Zákonníka práce a nárok na náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku v zmysle § 116 ods. 1 Zákonníka práce. Uvedené nároky na vyplatenie mzdy a náhradu mzdy si môže navrhovateľka ako zamestnankyňa uplatňovať v zmysle uvedených ustanovení zákonníka práce voči svojmu zamestnávateľovi a to spoločnosti MATEPHARM, a. s., s ktorým mala uzavretú pracovnú zmluvu. Zamestnávateľom navrhovateľky nebol odporca. Odporca je členom predstavenstva zamestnávateľa navrhovateľky obchodnej spoločnosti MATEPHARM, a. s., nie je však zamestnávateľom navrhovateľky. V prípade, žeby si navrhovateľka tento nárok uplatnila titulom nevyplatennej mzdy a náhrady mzdy vo výške 942,18 €, nebola by daná pasívna vecná legitímácia odporcu, nakoľko odporca nebol zamestnávateľom navrhovateľky. Navrhovateľka si však nárok uplatnila titulom náhrady škody voči odporcovi. Súd má zato, že navrhovateľka si mala svoj nárok v prvom rade uplatniť voči spoločnosti MATEPHARM, a. s., ktorá bola jej zamestnávateľom a ktorej z tohto titulu vznikajú povinnosti na vyplatenie mzdy a náhrady mzdy navrhovateľke v zmysle uvedených ustanovení Zákonníka práce. Dokiaľ bývalý zamestnávateľ navrhovateľky spoločnosť MATEPHARM, a. s. nezaplatil nevyplatenú mzdu a náhradu mzdy navrhovateľke, nemôže navrhovateľka úspešne uplatniť nárok na ich zaplatenie z titulu zodpovednosti odporcu za škodu, pretože škoda jej zatiaľ nevznikla. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. 7. 2006 sp. zn. 25Cdo/1338/2005, podľa ktorého pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú sumu svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, pretože škoda mu zatiaľ nevznikla; samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi (dokonca ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť tým menej potom uznanie dlhu v zmysle ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka) nie je totiž skutočnou škodou, ani ušlým ziskom. K obdobným právnym záverom dospel Najvyšší súd Českej republiky aj v rozhodnutí z 15. 12. 2005, sp. zn. 25Cdo/2328/2004, podľa ktorého dokiaľ dlžník nezaplatil dlhovanú sumu svojmu veriteľovi, škoda mu zatiaľ nevznikla, pretože samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh neznižuje majetkový stav poškodeného (dlžníka) a nie je teda skutočnou škodou, ani ušlým ziskom. Súd zároveň poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/225/2004 z 27. 6. 2006, sp. zn. 26Cdo/1067/2005 z 16. 2. 2006, Rc 14/2005. Vzhľadom na uvedené dospel súd k právnomu záveru, že škoda nevznikla, čím neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, preto nárok navrhovateľky v tejto časti nie je dôvodný. Ak mala navrhovateľka uzavretú pracovnú zmluvu so zamestnávateľom MATEPHARM, a. s., je v prvom rade povinná uplatňovať si svoj nárok voči tejto spoločnosti, ktorá má túto povinnosť v zmysle príslušných ustanovení Zákonníka práce, čo má prednosť pred občiansko-právnou zodpovednosťou za škodu.

Právna zástupkyňa odporcu navrhla, aby súd vypočul ako svedkyne B. F. a Z. Q., zamestnankyne spoločnosti MATEPHARM, a. s., ktoré by sa vedeli vyjadriť k nárokom navrhovateľky ohľadom mzdy, avšak vzhľadom k tomu, že súd nárok navrhovateľky v tejto časti považoval za nedôvodný, súd tieto návrhy na vykonanie dokazovania ako nadbytočné v záujme zachovania zásady hospodárnosti konania zamietol. Navrhovateľka si zároveň uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní v sume 1 093,08 €. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka bola v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, odbor kriminálnej polície v Čadci pod ČVS: ORP 337/OEK-CA-2013, pred Okresným súdom Čadca, vedenom pod sp. zn. 1T/138/2013 a následne vedenom pod sp. zn. 1T/4/2014 (na základe uznesenia Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/4/2014 zo dňa 28. 5. 2014, ktorým samosudkyňa spojila na spoločné prejednanie trestné veci obvineného Ing. U. Q., vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1T/138/2013 a 1T/4/2014), zastúpená splnomocnencom na základe plnomocenstva zo dňa 19. 4. 2013. Poškodená - navrhovateľka udelila plnomocenstvo na zastupovanie v trestnom konaní splnomocnencovi JUDr. Dušan Divko, advokát spol. s r. o., Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica. Ustanovenie § 557 umožňuje, aby bol poškodený uspokojený v trestnom konaní, aj pokiaľ ide o trovy potrebné na účelné uplatnenie svojho nároku na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní, vrátane trov, vzniknutých pribratím splnomocnenca. Pokiaľ odsúdenému nebola uložená v trestnom konaní povinnosť nahradiť poškodenému trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní, môže sa poškodený domáhať svojho nároku v občiansko-právnom

konaní titulom náhrady škody. Ako už súd vyššie konštatoval, bolo v konaní preukázané, že odporca sa dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Navrhovateľka v trestnom konaní ako poškodená bola zastúpená splnomocnencom, ktorému titulom trov právneho zastúpenia v trestnom konaní zaplatila dňa 23. 9. 2014 sumu 1 093,08 €. Medzi prípady majetkovej ujmy poškodeného, ktorá sa má nahradiť, zaraďuje súdna prax i náklady trestného konania. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie R 71/1971, podľa ktorého náklady, vzniknuté pri uplatnení nároku v trestnom konaní sú majetkovou ujmovou, ktorá žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Zaplatením sumy 1 093,08 € vznikla navrhovateľke majetková ujma, t. j. škoda, a to v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním odporcu. Vzhľadom na uvedené dospel súd k právnomu záveru, že navrhovateľka má voči odporcovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. V danom prípade je odporca pasívne vecne legitímovaný, nakoľko trestným rozkazom bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nevyplatenie mzdy a odstupného. Zo zákona medzi náklady potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného v trestnom konaní patria i náklady, ktoré poškodený vynaložil v dôsledku toho, že sa dal zastupovať splnomocnencom. Odsúdený nie je povinný nahradiť všetky náklady, ale len tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatnenie nároku na náhradu škody. O účelnosti vynaložených nákladov rozhoduje príslušný orgán s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu. Ak poškodený splnomocnil svojim zastupovaním advokáta, trovy s tým spojené treba spravidla posudzovať ako trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní, avšak trovy treba priznať podľa advokátskej tarify pre občianske súdne konania.

Navrhovateľka v trestnom konaní ako poškodená využila svoje zákonom priznané právo uplatniť si nárok na náhradu škody, spôsobenej trestným činom. Navrhovateľka za účelom riadneho uplatnenia svojich práv v trestnom konaní využila svoje právo zvoliť si splnomocnenca, ako osobu znalú práva, ktorá poškodenému zabezpečí riadne uplatnenie jeho práv v trestnom konaní. Vzhľadom k tomu, že odporca bol právoplatne uznaný vinným z prečinu nevyplatenie mzdy a odstupného, je povinný nahradiť navrhovateľke účelne vynaložené trovy, spojené s uplatnením nároku poškodeného na náhradu škody v trestnom konaní vrátane trov, súvisiacich s pribatím splnomocnenca. Navrhovateľka si vyčíslila trovy, ktoré jej vznikli z titulu nákladov na splnomocnenca v celkovej výške 1 093,08 €, ktorú sumu uhradila dňa 23. 9. 2014 splnomocnencovi.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že splnomocnenec poškodenej v trestnom konaní vykonal nasledovné úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady dňa 19. 4. 2013,
2. trestné oznámenie dňa 24. 6. 2013,
3. účasť pri výsluchu poškodenej a pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania dňa 23. 10. 2013,
4. oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania - záverečné preštudovanie spisu 6. 11. 2013,
5. odvolanie proti trestnému rozkazu dňa 2. 7. 2014.

Súd považoval za účelné úkony právnej služby na uplatnenie nároku navrhovateľky ako poškodenej v trestnom konaní nasledovné úkony právnej služby, za ktoré má navrhovateľka nárok na náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 15, 16 ods. 3, § 17, § 18 ods. 3 vyhlášky:

1. dňa 19. 4. 2013 prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady
- Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, z tarifnej hodnoty je nad 6 638,78 € 1 659,70 € + 16,60 € za každých aj začatých 220,74 €, prevyšujúcich sumu 6 638,78 €, teda pri uplatnení nároku na náhradu škody v sume 7 404,64 € je to 237,34 €. Za tento úkon právnej služby má advokát nárok na odmenu vo výške 237,34 € a zároveň nárok na režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 €, t. j. spolu vo výške 245,15 €.
2. dňa 24. 6. 2013 písomné podanie - trestné oznámenie
- Za tento úkon právnej služby má advokát taktiež podľa § 10 ods. 1 vyhlášky nárok na odmenu vo výške 237,34 € a zároveň na režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 €, t. j. spolu 245,15 €.
3. dňa 23. 10. 2013 účasť na konaní pred iným orgánom - výsluch poškodenej a oboznamovanie sa s výsledkami vyšetrovania
- V priebehu trestného konania boli navrhovateľke určité finančné prostriedky vyplatené, preto žiadala navrhovateľka v trestnom konaní listom zo dňa 24. 10. 2013 priznanie náhrady škody vo zvyšnej časti 1 819,59 €, preto súd pri výpočte odmeny za ďalšie úkony právnej služby vychádzal zo zníženej tarifnej hodnoty 1 819,59 € a v takom prípade podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 € 331,94 € + 9,96 € za každých aj začatých 41,49 €, prevyšujúcich sumu 663,88 €, čo predstavuje sumu 81,33 €. Za tento úkon právnej služby má advokát nárok na odmenu vo výške 81,33 €, zároveň na režijný paušál vo výške 7,81 €. Advokát má zároveň nárok na náhradu za použitie osobného motorového vozidla za

cestu z Považskej Bystrice do Čadce a späť osobným motorovým vozidlom zn. Mercedes Benz C 320 CDI 4 Matic, ŠPZ PB 205 BK vo výške 13,61 € (spotreba/100 x cena PHM x km, t. j. 7,7l/100 x 1,36 €/l x 130 km = 13,61 €). Advokát má zároveň nárok na náhradu za stratu času - čas strávený cestou z Považskej Bystrice do Čadce a späť vo výške 13,01 € za každú aj začatú polhodinu, čo za 6 polhodín predstavuje sumu 78,06 €. Odmena advokáta spolu s náhradou hotových výdavkov, náhradou za stratu času a náhradou cestovného za tento úkon právnej služby predstavuje spolu sumu 180,81 €.

4. dňa 6. 11. 2013 účasť na konaní pred iným orgánom - záverečné preštudovanie spisu

- Za tento úkon právnej služby má advokát taktiež nárok na odmenu vo výške 81,33 €, zároveň na režijný paušál vo výške 7,81 €. Advokát má tiež nárok na náhradu za použitie osobného motorového vozidla za cestu z Považskej Bystrice do Čadce a späť osobným motorovým vozidlom zn. Mercedes Benz C 320 CDI 4 Matic, ŠPZ PB 205 BK vo výške 13,61 € (spotreba/100 x cena PHM x X km, t. j. 7,7l/100 x 1,36 €/l x 130 km = 13,61 €). Advokát má zároveň nárok na náhradu za stratu času - čas strávený cestou z Považskej Bystrice do Čadce a späť vo výške 13,01 € za každú aj začatú polhodinu, čo za 6 polhodín predstavuje sumu 78,06 €. Odmena advokáta spolu s náhradou hotových výdavkov, náhradou za stratu času a náhradou cestovného za tento úkon právnej služby predstavuje spolu sumu 180,81 €.

Za tieto vyššie uvedené úkony právnej služby považoval súd účelne vynaložené trovy spojené s uplatnením nároku poškodenej na náhradu škody s výnimkou úkonu právnej služby - odvolanie proti trestnému rozkazu dňa 2. 7. 2014. Podľa § 355 ods. 2 Trestného poriadku proti výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody, môže poškodený podať odpor. O tomto bola poškodená poučená, čo vyplýva z trestného rozkazu Okresného súdu v Čadci, č. k. 1T/4/2014-172 zo dňa 28. 5. 2014. Vzhľadom k tomu, že poškodenej nebola v trestnom rozkaze priznaná náhrada škody, odvolanie, resp. odpor voči výroku o náhrade škody nie je prípustné. Tento úkon právnej služby, uskutočnený splnomocnencom poškodenej vyhodnotil súd ako neúčelný a nadbytočný, nakoľko takýto opravný prostriedok nebol v danom prípade prípustný. Pokiaľ by odporca nevzal späť podaný odpor voči trestnému rozkazu, zrušil by sa tým trestný rozkaz v celom rozsahu, teda aj vo výroku o náhrade škody a súd by nariadil hlavné pojednávanie a následne by sa opätovne rozhodovalo o nároku navrhovateľky na náhradu škody. Vzhľadom na uvedené súd navrhovateľke za tento úkon náhradu nepriznal. Ostatné úkony právnej služby považoval súd za účelné na uplatnenie nároku navrhovateľky, ako poškodenej v trestnom konaní. Pokiaľ právna zástupkyňa odporcu spochybňovala úkon právnej služby zo dňa 23. 10. 2013, v uvedený deň bol vykonaný výsluch navrhovateľky ako poškodenej pred policajným orgánom za účasti jej splnomocnenca a následne v ten istý deň bolo vykonané oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania, pričom súd tento úkon právnej služby vyhodnotil ako účelný na uplatnenie nároku navrhovateľky v trestnom konaní na náhradu škody, je v záujme navrhovateľky, aby jej splnomocnenec bol prítomný pri jej výsluchu a aby sa oboznámil s výsledkami vyšetrovania, nakoľko následne došlo zo strany právneho zástupcu navrhovateľky k špecifikácii uplatnenej náhrady škody, listom zo dňa 24. 10. 2013. Vzhľadom na uvedené súd navrhovateľke za tento úkon právnej služby náhradu trov právneho zastúpenia priznal.

Odmena advokáta, paušálna náhrada, náhrada cestovného a náhrada za stratu času za vyššie uvedené 4 úkony právnej služby, ktoré súd vyhodnotil ako účelne vykonané na uplatnenie nároku navrhovateľky, ako poškodenej v trestnom konaní, predstavujú spolu sumu 851,92 €. Nakoľko je advokát platiteľom DPH, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady o DPH 20%, t. j. o sumu 170,38 € (20% zo sumy 851,92 € = 170,38 €). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zaviazal súd odporcu na zaplatenie navrhovateľke sumy 1 022,30 € ako náhradu škody, ktorá vznikla navrhovateľke titulom zaplatenia trov splnomocnencovi, za úkony právnej služby potrebné na účelne uplatnenie jej nároku v trestnom konaní a vo zvyšku súd nárok navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Nakoľko odporca doposiaľ žalovanú sumu nezaplatil, dostal sa do omeškania a v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má navrhovateľka nárok na úroky z omeškania. E-mailom zo dňa 3. 10. 2014 vyzval právny zástupca navrhovateľky odporcu na zaplatenie nedoplatku, ktorý bol uplatnený v trestnom konaní 1T/4/2014 vo výške 1 819,58 € spolu s úrokom z omeškania ako aj náhradu trov zmocnenca poškodenej v konaní 1T/4/2014 vo výške 1 093,08 €, ktoré sumy žiadal uhradiť do 3 dní, t. j. do 6. 10. 2014. Nakoľko odporca navrhovateľke do 6. 10. 2014 dlh nezaplatil, vznikol navrhovateľke nárok na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 7. 10. 2014 (nie od 6. 10. 2014, ako si uplatnila navrhovateľka). Navrhovateľka má nárok na úroky z omeškania podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. s tým, že základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 10. 9. 2014 je 0,05 %. Keďže výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia v zmysle citovaných právnych predpisov, predstavuje úrok z omeškania 5,05 %, preto súd v takejto výške priznal navrhovateľke úrok z omeškania z priznanej sumy 1 022,30 € od 7. 10. 2014 do zaplatenia.

Navrhovateľka je v konaní oslobodená od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb.. Nakoľko je navrhovateľka osobne oslobodená od súdnych poplatkov a súd jej návrhu čiastočne vyhovel, zaviazal súd v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. odporcu, ktorý od súdnych poplatkov oslobodený nie je na zaplatenie súdneho poplatku. Súd návrhu vyhovel v časti zaplatenia sumy 1 022,30 €, 6% zo sumy 1 022,- € (po zaokrúhlení) predstavuje sumu 61,50 €. Vzhľadom na uvedené zaviazal súd odporcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 61,50 €.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko navrhovateľka a odporca mali vo veci úspech len čiastočný (pomerný).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu v časti výroku III., ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol a proti výroku V., ktorým žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovala odvolaciemu súdu rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním zmeniť a zaviazat' žalovaného k zaplateniu sumy 942,18 € spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 07.10.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Taktiež žiadala zmeniť výrok o náhrade trov konania tak, že jej bude priznaná náhrada trov prvostupňového konania. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom odvolaní poukazovala na to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Právny názor okresného súdu, že ku škode na jej strane nedošlo, že nevyplatenie mzdy vo výške 942,18 € nie je na jej strane škodou, že dôkazné bremeno je na nej, rozsah škody zaťažuje ju, aby ju preukázala a nakoniec dospel k záveru, že jej škoda nevznikla a že dokiaľ bývalý zamestnávateľ jej nezaplatil nevyplatenú mzdu a náhradu mzdy, nemôže sa úspešne domáhať nároku na zaplatenie pohľadávky z titulu zodpovednosti žalovaného za škodu, že škoda zatiaľ nevznikla, považuje za mylný s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR.

Uviedla, že žalovaný pod ťarchou trestného stíhania jej sám zo svojich prostriedkov hradil majetkovú ujmu, ktorá jej vznikla nevyplatením mzdy zamestnávateľom. Okresný súd nechal do úvahy výpoveď žalovaného, keď vypovedal na Okresnom riaditeľstve PZ Čadca v konaní ČVS: ORP-337/OEK-CA-2013, keď uviedol, že do spisu predkladá potvrdenie o tom, že vyplatil z titulu nevyplatenej mzdy menovanej celkovú sumu 5.585,05 € a to hotovosťnými vkladmi na účet menovanej. Okresný súd nepreveril tú základnú skutočnosť, kto uhradil jej počas trestného stíhania sumu 6.462,45 €. Bol to žalovaný, ktorý sa snažil zo svojich finančných prostriedkov ako štatutár zodpovedný za výplatu miezd v spoločnosti MATEPHARM, a.s., preto jej zamestnávateľ tieto finančné prostriedky nemal, nemohol ich vyplatiť tak, ako to objektívne zistil znalec Ing. Ladislav Janura v znaleckom posudku č. 39/2013, že v roku 2013 mala spoločnosť už predĺženie vo výške mínus 265.037,- € a že podľa zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii bol žalovaný povinný podľa § 11 ods. 2 podať návrh na vyhlásenie konkurzu do 30 dní, odkedy sa dozvedel o úpadku tejto spoločnosti. Preto názor okresného súdu, aby si vymáhala nevyplatenú mzdu od spoločnosti MATEPHARM, a.s. Čadca, považuje za nedôvodný, pretože by zaplatila poplatky a uvedené peniaze by už nikdy nedostala od tejto spoločnosti vyplatené vzhľadom na objektívne zhodnotenie hospodárskych výsledkov za roky 2011 až 2013. Trestný zákon jej umožnil podať trestné oznámenie na žalovaného pre úmyselne zavinenie nevyplatenia mzdy a odstúpeného v príslušných výplatných termínoch podľa § 214 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona a bol na základe vyššie uvedeného právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Čadca 1T/4/2014-172 zo dňa 28.05.2014 a ona podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne, Nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 269/2011 a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v Bratislave sp.zn. 1Obdo 41/2011.

3. Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku II., IV. a V., ktorými bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 1.022,30 € spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1.022,30 € od 7.10.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Čadca súdny poplatok vo výške 61,50 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žiadnemu z účastníkov nebolo priznané právo na náhradu trov konania, podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu rozhodnutie okresného súdu napadnuté odvolaním v súlade s ust. § 220 O.s.p. zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Úhradou súdneho poplatku zaviazat' žalobkyňu a jemu priznať nárok na náhradu trov konania.

Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že rozhodnutie čo do výrokov II., IV. a V. považuje za nesprávne a to ako po vecnej, tak i po právnej stránke. Má za to, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav,

pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav.

Namietal zdôvodnenie rozhodnutia okresného súdu týkajúce sa náhrady trov konania. Nesúhlasil s právnym posúdením veci, pretože okresný súd nezohľadnil pri rozhodovaní zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 877,40 € z dôvodov na strane žalobkyne, ktorá zobrala žalobu na zaplatenie tejto sumy späť a to priamo na pojednávaní v predmetnej veci. Okresný súd nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania berúc do úvahy, že žalobkyňa žiadala zaplatenie sumy spolu vo výške 2.912,66 a bola jej priznaná suma 1.022,30 €, pričom jej úspech v percentuálnom vyjadrení predstavuje 35,09 % a úspech žalovaného 64,91 %. Poukázal na judikatúru ohľadom pomerného rozdelenia náhrady trov. Len ak je pomer úspechu a neúspechu o oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. V tomto prípade a vzhľadom na percentuálne vyjadrenie pomeru úspechu a neúspechu u účastníkov konania, rovnaký alebo približne rovnaký nebol. Súd mal preto žalovanému nárok na náhradu trov konania v zodpovedajúcej miere priznať, resp. priznať mu právo na náhradu trov konania v plnej výške. Vzhľadom k tomu považuje výrok súdu o trovách konania za nesprávny a vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pokiaľ ide o výrok rozsudku okresného súdu II., takto vydané rozhodnutie vychádza z nedostatočného zistenia skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na ust. § 557 ods. 1 Trestného poriadku upravujúci povinnosť na náhradu trov poškodeného, v zmysle ktorého ustanovenia, ak bol poškodenému priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť o náhradu škody uložená, povinný nahradíť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribráním splnomocnenca. Poškodenej v trestnom konaní nárok na náhradu škody rozhodnutím súdu v trestnom konaní priznaný nebol. Uvedený výrok rozsudku okresný súd nedostatočne právne zdôvodnil, na základe ktorých ustanovení zákona priznal žalobkyňu náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Nezaoberal sa účelnosťou týchto trov s výnimkou odvolania proti trestnému rozkazu. Pokiaľ ide o výrok IV. rozsudku tak uvádzal, že súd návrhu nevyhovел, a preto takéto rozhodnutie súdu nevychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

4. K odvolaniu žalovaného proti rozsudku okresného súdu podala písomné vyjadrenie žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovala odvolaciemu súdu rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním zo strany žalovaného II. a IV. potvrdiť ako vecne správny. Zotrvála na svojom odvolaní proti rozsudku okresného súdu v časti výroku III. a V.

Vo svojom vyjadrení poukázala na skutočnosť, že v dôsledku trestnej činnosti žalovaného jej vznikla potreba postupovať zákonným spôsobom pri uplatňovaní svojich práv ako poškodenej v súlade s Trestným poriadkom, keď si zvolila advokáta, ktorý vykonával jej právne zastupovanie v trestnom konaní a trovy účtoval v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. Vznik tejto majetkovej ujmy zaviniel žalovaný porušením svojich právnych povinností, za ktoré porušenie bol uznaný vinným a právoplatne odsúdený, a preto je tu daná jeho zodpovednosť v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška náhrady mzdy bola ustálená v trestnom konaní znaleckým posudkom Ing. Ladislava Januru č. 39/2013 v sume 7.404,64 €. Po preskúmaní skutočného plnenia žalovaným na jej náhradu mzdy zostáva nedoplatok do sumy 7.404,64 €, ako bola zistená znaleckým dokazovaním ešte suma 942,18 € a na túto sumu žiada, aby bol žalovaný zaviazaný.

5. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zák. č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

6. Podmienky prípustnosti a zároveň dôvodnosti odvolania odvolací súd postupujúci v súlade s ust. § 470 ods. 1 CSP (už podľa tohto zákona, ktorý nadobudol účinnosť až po začatí odvolacieho konania) posúdil podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva zo základných princípov CSP a to z princípu spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený

princíp právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1,2 CSP) a z princípu ústavného konformného a eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

7. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými subjektami, ktorými sú žalobkyňa a žalovaný v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním II. v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. Rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním III., IV., V. v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v súlade s ust. § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním I. ponechal nedotknutý.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. V zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

12. V zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v časti výroku II., príslúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania, konštatuje, že súd prvej inštancie pokiaľ ide o výrok rozsudku II. v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel v tejto časti k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia pokiaľ ide o výrok rozsudku II., obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia.

14. S rozhodnutím prvoinštančného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku pokiaľ ide o výrok rozsudku II., sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ - žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti pokiaľ ide o výrok rozsudku II., s ktorými by sa súd prvej inštancie nevyporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu v časti výroku II. za dôvodné.

15. Žalobkyňa v trestnom konaní ako poškodená využila svoje zákonné právo, uplatnila si nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom, v trestnom konaní využila svoje právo zvoliť si splnomocnenca ako osobu znalú práva, ktorá jej zabezpečila riadne uplatnenie práv v trestnom konaní. Žalovaný bol rozhodnutím okresného súdu uznaný vinným z prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného, a preto je povinný nahradiť žalobkyni trovy spojené s uplatnením nároku poškodenej na náhradu škody v

trestnom konaní vrátane trov súvisiacich s pribratím splnomocnenca. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku žalobkyne ako poškodenej v trestnom konaní správne vychádzal z vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Správne sa zaoberal výškou uvedených trov a zaoberal sa aj účelnosťou využitých trov. S konštatovaním okresného súdu sa odvolací súd v tejto časti plne stotožnil.

16. Pokiaľ ide o výrok rozsudku okresného súdu III., IV., V., v tejto časti odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že považuje rozhodnutie okresného súdu za nesprávne, nedostatočné, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom okresného súdu pokiaľ ide o nárok žalobkyne na náhradu škody titulom nevyplatenia mzdy a náhrady mzdy vo výške 942,18 € s tým, že uvedené nároky na vyplatenie mzdy a náhrady mzdy si môže žalobkyňa ako zamestnankyňa uplatňovať v zmysle ustanovenia Zákonníka práce voči svojmu zamestnávateľovi, s ktorým mala uzavretú pracovnú zmluvu. Taktiež sa nestotožnil s právnym záverom okresného súdu, v zmysle ktorého škoda žalobkyne nevznikla, v dôsledku čoho neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu.

17. Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, ktorá bola preukázaná aj pred súdom prvej inštancie, že žalovaný spôsobil žalobkyne majetkovú škodu spáchaním trestného činu nevyplatenia mzdy a náhrady mzdy tak, ako bolo konštatované v trestnom rozkaze okresného súdu v Čadci č.k. 1T/4/2014-172 zo dňa 28.5.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.09.2014. Žalovaný ako člen predstavenstva obchodnej spoločnosti MATEPHARM, a.s., so sídlom v Čadci, Ul. Palárikova 48, okres Čadca a ako štatutárny orgán obchodnej spoločnosti zapísanej v obchodnom registri SR pod obchodným menom MATEPHARM, a.s., IČO: 36 441 899, so sídlom Palárikova 48, Čadca, okres Čadca, bol zodpovedný za úhradu miezd v deň splatnosti mzdy a v deň splatnosti náhrady mzdy, na ktorých vyplatenie mala žalobkyňa nárok a to v celkovej sume 7.404,64 €. Žalovaný v priebehu trestného konania vyplatil žalobkyne z titulu nevyplatenej mzdy z náhrady mzdy sumu 6.462,45 €.

18. V predmetnom konaní sa odvolací súd nestotožňuje s právnym názorom žalovaného, ako aj okresného súdu, že žalovaný nie je v predmetnom spore vecne pasívne legitimovaný. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR nároky na náhradu škody pokiaľ spĺňajú predpoklady zodpovednosti, ako zodpovednosti skutkovej podstaty podľa Zákonníka práce, ako aj zodpovednosti skutkovej podstaty podľa Občianskeho zákonníka, môžu byť úspešne uplatnené poškodeným voči zodpovednému subjektu, ktorý si poškodený sám vyberie, pričom zodpovednosť jedného subjektu, nevyučuje zodpovednosť druhého subjektu. Nemožno sa teda stotožniť so záverom okresného súdu, že žalobkyňa si mohla uplatniť nárok na náhradu mzdy podľa Zákonníka práce a až následne podľa Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa ako poškodená bola odkázaná na uplatnenie si nároku na náhradu škody v občianskoprávnom konaní, čo aj učinila. Žalobkyne vznikla škoda úmyselným protiprávnym konaním žalovaného a z toho dôvodu sú tu splnené zákonné predpoklady, ktoré je potrebné, aby boli splnené pri uplatnení nároku na náhradu škody. Žalobkyňa sa v predmetnom spore nedomáhala nevyplatenia mzdy voči žalovanému, ale nároku na náhradu škody titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným protiprávnym konaním žalovaného, za čo bol žalovaný aj uznaný vinným. V tejto súvislosti odvolací súd taktiež dáva do pozornosti nález Ústavného súdu SR zo dňa 23.11.2011 sp.zn. I. ÚS 269/2011.

19. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním III., IV. a V. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)